

יצאנו יום אחרי יום הכהורים. במליה היו הרצוג, רק חלק של הזמן כי נאלץ לעמוד דינייך, לו קדר, ח/א ליאור, ביהן ואנשי בטחון. בזאתנו היה טקס ממלכתי מכובד בלו עד לונדון טס אחנו במסט אל-על נועסעים רגילים, מלונדון לפילדלפייה היה המטוס הגדל כמעט ריק. במרק הטיטה עשינו במשצח בהכנה דיבי נאומים: הראשון, אורחו בולדת היחה צריכה לשאח בערחה עם ליד ה"אין-דפנדנס הול" בפילדלפייה, והייני בשבייל הטקס הרצמי ליד הבית הלבן. בעצם בולדת החטיה רף בגורוח של הנאותו השני גנטוח הוושטך רק בפילדלפייה. למחרי מקרוב עד כמה קשה או כמעט בלתי אפשרי להזכיר נארם עבור בול היא יודע, פחוות או יותר, מה היא רוצה להביע ומנעעה מקבל עצות של אחרים. ביהו איננה מוכנה לקבל עצות של הרצוג שחייבתו לידה די מסכן; בולדת איננה אורבה שפה מסוובכת ובמידה והיא משתמש בפראזה הן לקוחות מן המילון האיזוני ועל כן הנו יודע לה היסב. במרק הסיוור למדנו שboldת מיטיבה לנאים כשאיין לידה נאים מוכן; רק במרק זה נאמה חזק ונשמע לאוטנטי כי בחה בכך שהוא נשמע בלתי-אמצעית ובנה. כשהיא נאלצת להקריא נאים מוכן, חכמה פחוות מרשים. נכוון שלא חמיד הדקדוד שלו נכוון במאח אחוזים, אך בסופו של דבר הרי נואמים נאים לעזען הרשם ולא לעזען שירשם בספר. למדנו גם לדעת שboldת יודעת היסב להחאים הכהן-הנאום לקהל בפניהם מופיע; על כן נאמה עשרה נאים במרק סיורה ואם כי הרעיון הזה צור עלי עצם היו בכל זאת הבדלים ביניהם. לא ניחן בכלל להשווה נאים של בולדת לאלה של אבן; الآخرן נאים נאים מלוטש, מטורגן כך שאפשר בעצם להדפיסו מבלוי לפכניות בו שינויים כל שם, אך הוא נשמע משעם על אף ש فهو העשירה והעיקר הרא נשמע כמלוכחי, לעיתים אפילו לא כנה ועל כן לעחים בלתי משבג. אך נאים של בולדת יש לעורר היסב על מנת להדפיסו, אך לעומת זאת הוא מרים את השוטע בכחו, עכונו וועל כן הוא משבג כי מוגשת ב- אישיותה החזקה.

בפילדלפייה היחה, כמוון, קבלה פנים בדולה בצדיה: קהיל רב, ילדים מחייב ספר יהודים המושל, ראש העיר, השגריר וצוות השגרירות, מהניביים יהודים ועוד. נסענו ישירות מהשדה לעזרה עם בדולה ליד "אולם העצמאוה" ליד הליברטי בל'; בחוץ המחין קהיל רב, ביעיר קהיל יהודי; היו הרבה מידי - נאים וועל כן לא היה מקום שboldת חנאם נאים המוכן והמורדף כי היא החלבה סן הקהיל והחאימה דבריה להזדמנות זאת. אך הע בילינו במילון, כאילו בהחימוץ עם השגריר והציג לקרה היום הבдол של הבית הלבן, למחחה היום. עברנו על הנאים, הרצוג היה צרייך לשינויו על מנת להחאים לדרישותיה של בולדת. באחורה ערבית נודע לנו שריאד יהודיע לעוחנאים בניו-יורק שמזרים מקבל שיטח שיחות רודוס. קיינו בטוחים שהמורים יחוירו בהם, אך בולדת הודיעה שאף ישראל מקבל את השיטה אם אמנים מזרים במאח ובמינים מסכימה.

בקර של ה-25.9. יצאנו שוב לשדה החופה ומשם טסנו בשעה בהליקופטרים למקום המכון "Ellips" ליד הבית הלבן. היחה חסכה עם משפחתה של בולדת (அஹה קלאה טטרן היח באראה "ב", בנה מנחם, אשוחו ושני הילדים שלהם; מנחם ואשוחו לומדים באראה "ב"). בולדת עמדה על כרך שכל המשפחה חצרף אליה לבית הלבן והדבר שיגע לא במעט אח ראש הטקס מוסבכר שהיה נאלץ לשnoch סידורי טיטה ברבע אחרון, ממש. האירוע בדשא הגדל והמוח של הבית הלבן היה מרשים; זאת ככל ממלכתיות של מדינה בדורלה. היה קהיל רב

משמעותו כבוד מהודר וגולדה עברה ביחיד עם הנשיה ליד דורות המרינס. כלנו החרגנו, שניגנו את החימנוגנים, לפני כן ולאחר מכן, ובבודאי שגולדה החרגשה עצמה בחבון שהגייה למופד רם זה של ראש משלחת ישראל וכשהיא מתקבלה ע"י נשיא ארה"ב בדורה מכובד ראה. החמונה היפה והטובה של גולדת היא האנייה; ראה היה צניעות סכיה, לא מלאכותית ועל כן גם קל לה לצל Ach בינו הסקת והכבוד בדורה סכיה ביוחר. זה פאוד מוגבש ומפואד מרשים. הנשיה נאם, גולדת נאמנה Ach פאוד נאומה המוכן והמודפס וכלם נכנסו לביה הלבן. לגולדה היה טחה של כמעט שעתיים ב-4 עיניים עם הנשיה בעוד שהחברים המתו ושורחו לאורם היישבו של משלחת ארה"ב: דובג'רס, קיסינגר (שם רק לקרה סיום השיחה נקרא ע"י הנשיה להטרף), ברבור, סייסקו, ארטסמן. מזננו היו רבין, ארנוב, הרזוב, דיניצ', ביהן. השיחה הייתה מלאכותית כי איש בין הנוכחים לא ידע כמה זמן חמש השיחה ב-4 עיניים פאם ומי נודע להטרף אל הנשיה ואל רוח"ס. דובג'רס שאל בפתור לפרש של נסח שיחות רוזס וקבל הסקרים, ביחס מצד יצחק, שחקנית השחף בשיחות רוזס כאיש צבא. על טיחה של גולדת (הראשונה והשנייה) עם ניקסון, ראה דובג'רס. מהbih לבן נסענו לביה החארה שם ערך דובג'ר אראה בדורלה לכבוד גולדת: היו שם אנסקי קונגראט, מחמ"ד ועוד. שם נסענו למחל"ד: ב"לובי" הגדל הצעופפו מאות פקידים וביחד בפיזוח עם דבロני ומחייאו כפויים. היה שם שלט בגדור עם כחבה "שלום לך" ראש המטה". בשיחה אצל דובג'רס השחפו ריצ'ארדסמן, סייסקו, ארטסמן, ברבור ומזננו אורחה החברת השיחה בביה לבן. גולדת דברה עם דובג'רס וביחד ריצ'ארדסמן בחיפויו הרבה בכל הנושאים הנוגעים להסדר המדיני. היה ובעמ"ל לא הספקנו לשמע מגולדת על חן טיחה עם ניקסון - גם בהמשך הבקר היה קושי לשמוע פרטיהם מלאים כי הידנו צריכים לפחות מן ההנחה שלקירות אוזני קשה היה לנו, למוקמים להבין אם אמרם גולדת רואה בשיחה זאת טיחה יסודית, עיין המשך לשיחה עם הנשיה, או שמא היא מחילה לשיחה כל טיחה נימוטין; הרשם היה שאין היא רואה בשיחה אקס מהותי בעל משמעו ממל"ד המשכנו לסנת שם היה שיחה עם חבריו ועדח חזק של הסנט; חילה היה נוכח פולבריטיס אך לאחר זמן מה הוא החצץ וסען שעליו ללחץ לישיבה אחריה; גולדת השיבה לשאלות של הסטודנטים, חזרנו די עיפרים ל"בלוייר האוז" שם החאנסנה הפמליה הרשמית. שם פגשנו אח אבן ורעהו. בריזום צודם הז��תי בעיחו של אבן כמו דרוזה להשחף ביחסותה של רוח"ס. ברור היה מראש שגולדה כלל איננה מעוניינה בהחרפותו של אבן אך הוא כפה את עצמו על ברור שהחצאות היו במקצת מביכות עבורה. סוזי הביעה כמעט באופן מיוחד (!!!) מישרא על מנת להראות שמלווה וחסרקה בכיה לבן; יוניהם גרו אורח הלילה בבלוייר האוז אך חזק מהשחפה באrhoה בכיה לבן היה אבן, בעצם, בגלל חמישית ואוותם היפטים כוושינגטונ. זה היה מוגבש היטב ושה"ח נעלב ביחס על יום שהעוגרת היישראלית כמעט לא הזירה אותו ואות חלקו במארע זה; הוא היה דומה לאדם שבא כאילו לחורנה יריבו. גם למחמת גולדת לא שיחפה אותו בשיחה עם ניקסון. היה נשאלת אם טמנם ברזונה לשחף מישרו בשיחה השנייה; היא רצתה שיצחק יחולות אליה אך כטובן זה היה בלתי אפשרי שפותח על אבן; על כן הודיעה שבחוא בפה ואנד הנשיה הדחף קיסינגר.

נחוור לאירוע החברתי; אראה הערב החביבה בכיה לבן. האקסניה כתלאצמה מרשתה: המרינס המסוחכבים, החזמור, האולפוח, כמחייבים אורחים ועוד. ישביי ליד שלחן

עם בב' מיצ'ל (זה הינה הפרטן של לי), בב' ריבייזוף, ברברור, ארטסור גולדברג ועוד. בין שחי הביבריה, כשאני יושב באמצע, החנהלה שיחת בלתי נסיפה ולא-דיפלומטית: שאלתי אה בב' מיצ'ל אם מצאו ביה מוחאים לטבורייהם בוויזינגןסון כשהעברו לשם מנייר יורך. היא השיבה שעבורם העברת לכירה קשורה בקרבן גדור והוסיפה בחוסר סקט האפיני לה: "בעל עבד משפט שרצה לעזור לנשייה" ^{to clean the air}

הדמיוקרטים השאירו שם. כידוע בעלה של בב' ריבייזוף היה פעם חבר מפללה אצל צ'נד וכתה הוא סנטור דמוקרטי. קשה להביד שההערה הינה נעימה לאזנה של בב' ריבייזוף (העוגנו הרבה, בין היתר, לכח על בב' מיצ'ל החוקני). המנה האחראית בסעודת הינה מכונה בשם "רביביים". זה אכן אשמי. כשהטיופה-כח אמריקני ערך ארוחת צהרים פרידה לבולדת בירושלים, סיירח על הקוריוויז שבוחה של הנשייה הקודם הבישו לא██ן אורוז "דגניה" והערחי בצחוך שהפעס צרייך להביש מהו על שם "רביביים". מפי ברברור שיבב ליד שלחני, החדר לי שזרה אלן הכריק על בר ועל כן חולה על ה"מחואה" לסובבה של בולדת בחריפות של הבית הלבן. לאחר הארוחה נאספו האורחים באולם אחר ושם עז איזיק טרמן לבנו על ביגור גאנטליירנד ברנסטיין על פסנתר. זה היה מאורע אטנובי מסדרגה ראשונה (הם אף פעם לא ניבנו בצד אחד בלבד) וגם לאומי-יהודי. טרמן הסביר שטע אחד מיצירתו של מוזרט מכיל בו ניגון הדומה בצליליו ל"חקואה". לבסוף, ^{כלאקוור}, הם ניבנו את ה"ניבון" של בלור; טרמן הסביר שכלל מקום בuangם, שם הוא מגן היצירה הזאת, הוא מרגיש ^{טונקי} עטנו מזדיינים עם היצירה הזאת, ביחוד בארצוה בהם הם אינם חופשיים. לאחר מכן הוא ניבן ^{טונקי} עטן וזה היה מוגבש שהבוים הבינו היטב היהודי באח מגנו ניגון יהודי לבבוד ראש המפללה של מדינח היהודים. בין המומננים היו מנהיגים יהודים רבים, אך לא כלל. קשה בכלל לעורך רשימה הצדקה, אך הפעם מחו ^{טונקי} מה מה מנהיגים יהודים בולטים מטעם שהיו פעילים במערכת הבחירה למען המפלגה הדמוקרטית, מסופר ^{טונקי} דהנשייא הקודם החבטא לאחר ארוחה שהוא נחן לבבוד הנשייה שור בבית הלבן שהוא רכס בהזמנתו זה בר וכרכ' ידידים, אך יחד עם זה עתה בר וכרכ' יונאים אלה שלא הוזמנו לסעודה. זה היה, אולי, אחד הסיבות מדוע העדיף לארכ' אח אשכול ב-1968 בחוץ ולא בבית הלבן. לאחר החלק האטנובי רקדו האורחים אך אלו הסחלו וחזרו ל"בלוייר הארץ". שם הינה לבולדת עוד שיחה קצרה עם זיסינגר.

ב. 26.9 נחיקיטה ארוחה בקר עם חברי ועדת חוץ של בית הנבחרים, נחיקיטה שיחה של בולדת עם ליירד, שר הביטחון, נחיקיטם סכט מדרשים באלינגןסון (ביה הקברות הללו שם נקבעו קרבנות המלחמה האמריקניים) ולבודה הינה הופעה מרשימה במודיעון העוגנו הלומי; נאמה נארום קצר וענча בכשרונו ובהתמורה על שאלות רבות. אחרי הרצויות הינה לבולדת שיחה שנייה, שוכ ב-4 עיניים, עם ניכסון. לאחר השיחה פרדנו, אנשי הפליה, מה הנשייה בדשא של הבית הלבן בטהוא ליווה אה בולדת למכווניה לאחר מסיבת עחונאים משופחת, מאולסראח וקצרה. מהבית הלבן "רצנו" מפש כי היה איחור בשל השיחה עם הנשייה שנארכה, למלוון "זרה", אטיר עברנו לאחר החלק הרשמי של הביקור בויזינגןסון, שם נחיקיטה מסיבה גדולה של השגריר למאוח אוזמנים, ביןיהם דיפלומטים זרים. בערב זה ובערב של היום הבא נחזיקטו צחי ארוחות בכיהו של השגריר; בארוחות אלה השתתפו סנטורים (בניהם צ'נדי), מורים, פקידי מחמד (בניהם סיסקו) ופנסבון, יהודים ועוד.

המורע המركזי והמלככ בשבח היחה הכר-פזזה של גדרון ארוגוב בכיה הכנסה הקונסරבטיבי
הרב היה מודח, גדרון היה חביב וגולדה בקשה להגיד מספר מילויים לביר המזווה: היא
הביעה קווה שיכל לחיות בשלום בארץ ובעירו, ירושלים. היא היחה פנסטיה וגהו
המוסרים (דייביס, אסטרוון, סונדרס) והיהודים בכור ממש בשגורלה דברה. ביום סוף
השבוע היחה פזלה די ענפה: ארוחה בקר עם פינץ', ארוחה צהריים עם האמפרי (בשנה
היארואים השחחפי), שיחות עם האրיטן, בלואושטיין ועוד. יחדם הימים נילה גולדת
שיחת סלפוניים עם קיסינגר כשהאורנה בפניו שהעורנים מסלפים חכן שיחותה עם
הנשייה כשהם מזטטים הסיטה של הנשייה *against herself* כהוכחה שכайлון
גולדה עתה עם ניקסון והחיה בלהקה לוחר על החגודה מהלך שיחות ה-4
חמור הכתה של הנשייה לספק לנדו נשך. בשיחת עם קיסינגר ניחת לה ההבטחת. שאין זה
הפירוש הנכוון של ההסתמה שבין הנשייה ורוה"ס. קיסינגר הוסיף שהפירותים מסובב זה
ニיחנים בודאי על ידי אנשים שככל לא השחפו בשיחות. חזחי, חילה, סיבכתי או
ברכור כי מנו שטחי לראשונה, בארוחה אצל יצחק, על שימוש חפשי בסיסמה *קסטוטה*.
החשש לא היה מכוסס, כמובן. *Today we are here, but tomorrow we are not*.
ביןחים החבר לרשותה גולדת היחה מרוצה משיחותה עם הנשייה אך יש לציין לזכותה
זהיא לא הבזימה באופטימיות ונזהרה מעד מלבדיר חכן שיחותה בסופרלטיבים. היא
ידעה היטב שהמערכת על הנושא המדיני ועל נושא הרசש, כולל עניין הסיווע הכלכלי,
לא נ סחיפה |.

ב/9/29 נקיימה פרידה רسمית ליד ה"רוזיןברון מונומנט" בשריץ' ארדסון מילא את
מקוםו של רוברט. ממש טסנו בהליקופטר לשדה חופה צביי "אנדרוס" ומשם במטוס
של הנשייה לנדו-זרוק. שם, כموון, היחה שמחה וחביבה. ככל זה זאכ ניו-זרוק היה עיר
אל יהודים. בשדה היו יהודים, מנהיגים ו"על", ילדים, מושבן ראש העיר שניצל את
בזורה של גולדת למען מערבת הבחרות שלו, בה היה נחון באורה העת. נסענו ידר
לבנייה העיריה שם היחה, בחוץ, עצה גולדה עם קהל רב ונאותים רכבים. אחד המברכים
היה כאן ארסור גולדברג. ממש גולדת נסעה לסעודת ארו-סנס; ארוחה זאת לא היחה
לרווחה אך נכהה על גולדת ע"י אבן וחותם והסענה איתה זהה דבר שאין לפתח עליו;
יצחק ואני חשבנו אותה ובו לא נסענו לבניין האו"ס. בחאנסנו ב "וולדורף סורס"
ולשם בא המושל רוקפלר לשיחת נימוסין עם גולדת. בערב נקיימת ארוחה חביבה
משמעותה היה נסעה גולדת עם אנשי טיים ולידי, ניו-זרוק סיימס, האעה
בטלוייזיה ב *Today Show* והופיעה בישיבה גולדה ומורחבה של המנהיגות היהודית
במסגרת "מוזדרן הנשיאים" וכן נאמה באספה של גוער הזרדי. בערב ערך לינדסי ארוחה
ברנדיזית, בהשתפות הרבה יהודים, 88 ב"ברוקליין מוזיאון". שוב נארטם והופיעו
אםנוויות. היוא שם כל כך הרבה אנשים עד שלא מצאתי שם ידידים אישדים שלי.

ב/10/1 היחה לגולדת פגישה עם אנשי ה"גיוסויק" וארוחה צהריים מטעם נשייה 284
גולדנסון עם אנשי עסקים חשובים. אהה"ז טסנו במטוס אל-על חזי ריק ללו אングלו.
שם החאנסנו ב "בורלי הילטון" שם גם נקיימו שלוש ארוחות בדולות: הראשונה,
בערב, מטעם הארגונים היהודיים, השנייה בערב שני מטעם העזיה הסרטים השחחו
הרבה כוכבי צולנוע ועם חכנית אמנוחית עזירה, הדליתית ארוחה צהריים מטעם
הרבב כוכבי צולנוע ועם חכנית אמנוחית עזירה. מלבד זאת היחה ארוחה בקר עם אנשי עסקים וചביה. ①

המארגן הראשי של החכנית בלוֹס אנגְלֶס היה ויז' אַרְטֵר וּחָלִין היה בדול יוחר מזה אל הנשי וידיד מודען של ישראל, על פי חסיפורים אפיקו של ישראל הבודלה.

ב-10/3 ספגו באלאל למלוקי: היה זה בז'ור סנטימנטלי אך מרגש מחייב יחס זיכור. בולדת בקרת בכיה ספר בו היה למדה; כמו כן שכיוום בית הספר נמצא באיזור בו גרים כמעט אף ורק כושים בעוד שבעבר היה זה רובע של מהגרים יהודים. נדמה היה לנו, למליווים, שבולדת די ההרגשה כשהוברר לה איך כרכה דרך היא אבירה בחיה הופעה יפה של בולדת ב-*סִינְגְּ-פְּרִוְנִים* (Sing-Prisons) בפני קהל רב של יהודים ולא יהודים. בסילוקי החדרבו אליוינו בפעם הראשונה מפיגנינים ערבים שהיו גם במקומם אחרים, אך מוגשים פחות. בשעות הערב חזנו עירפים לניו-יורק. אני הרגשחי עיפות, כמעט ברוניה, והיא נבעה מחוך המאנץ הפיזי שהיה כרוך ב"ריצה" אחרי בולדת שהיתה צריכה בלי הרף לנאות. ועוד שאני עצמי בעצם לא עשיתי הרבה כי לא היה מה לעשות לידת של בולדת. הווייאנד היה שקט מלבד בז'ור בז'ונדרט של נחמה ליפשיץ בלינצולן סנטר. ניצחתי היומיים לבזר אצל יידי האידיוטים ולקניהם שחגוך. ביום ב' ה-10/5 פגנו בפטוס חבור מיוחד לוועידה הא.פ.ל.-ס.א. און, שעלה בולדת הופעה מרשימה כשידידנו מינני מציבה בצדקה מלכבה ביהר. היה פחתה נאותה בהזכירה טביבה היה חבר האיבוד התקצעי של הנברים. בצדקה החופפת יכו להגדיל "שלום" לרבים מידיidi בחגועה העבודה האמריקנית. חזנו לניו-יורק ועכבר למסוט אל-על, הפעם היה מלא נושאים וחידושים, לסיטה ישירה הבירה.

כיצד לסכם את הבkor? בראש וראשונה היה זה איטית של בולדת כי אנו, הפAMILIA, יכולים לחזור מעת מאי. אפשר היה לבחין כיצד בולדת זהה ואבלו משחרר מהצלחה. אין ספק בדבר שהיא מצאה שפה משוחחת עם הנשי; היה מודר ש"הקרח נשביר" מיד בדיחה הראשונה כי יש לזכור שבולדת לא החיתה אה ניכסן מראש מחור אהדה; בישחה, גם אל אנשי, מכוטח על אידאולוגיה והיה לה קשה להחלב מראש מנשי רפובליקאי שהיתה לו פעם חמיה של אייל היטין. בולדת השוכן כנראה שניכסן רוכש ידידות לישראל. היא האחלתה מהידע העמוק של הנשי בעאנין אגב אך הבהיר, בדיוק, עצהויה אחו לראיזונה בעה בז'ורואב 1966. כנראה שם מיבחרם מבולדת. בנאומו אחורי הסעודת החביבה בכיה הלבן הגביש 2 נזודות: צבול אשח חזקה ושישראל רשאית אחרי 22 שנה להביע אל צלום אטיזי ולא לחזור למלחמה 10 שנים. אגב, בולדת נאמנה נאום צירוני מרובה בהזדמנות זהה וראייה כיצד הבוים נשארים פעררי פה גנטה דבריה. פועל שבולדת עבדה יותר קשה והיתה, לבארה, צריך להיוות איפה יותר, הצלחה יותר בחופשוחה. היא עשתה רשם גדול על כל אחד שבאו ברגע: על יהודים, כמובן, על עחונאים, פקידים בכירים ועל שם קהל שטע אוחה. הופעהיה בסלובודקה, בז'ור, היו מושכלו מוצלחות ושרוח מילוונים ראו אורח ושםו אומה. כל נוכחו לדעת שזאת באמת אשח חכמה וחזקה. אשר לפמלה: לא היו בעיות מיוחדות. שמחה ولو, כמובן, עבדו קשה; לי לא היה חפיך מיוחד. יצחק היה הבעל הביח המקומי והחנגן שזכה בעצבנות וחוסר סבלנות; שлемה עבד קשה וב Hazel הצלחה בירושלים. ששה להסביר זה אולי לאדם שלא השחרר כמעט זה: ההבדל בין בולדת ואבן הוא הבדל בין יום ולילה, היחי אומר בין הדבר זההו-ו-זהו ודבר ש-